

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil da gerne på Dansk Folkepartis vegne lige spørge ministeren om en ting:

Ministeren opremser alle de ulykker, der kan ske, hvis denne 300 m-strandbeskyttelseslinje fra kysten ind mod landet ikke gennemføres. Men så vil jeg spørge med hensyn til de kommende havvindmøller: Findes der noget, der hedder en strandbeskyttelseslinje fra kysten ud mod vandet, således at vi kan undgå alle de vindmøller, der på må og få spredt ud over hele landet bliver opstillet i de kystnære områder? For når man kommer sejlene ude på havet og ser ind mod land og der så kommer sådan en række havvindmøller, kan man jo ikke se den kystnære visuelle værdi, som ministeren så gerne vil beskytte. Er der slet ikke nogen beskyttelse den anden vej, er der slet ikke nogen beskyttelse mod de kystnære havvindmøller?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror ikke, fru Aase D. Madsen er klar over, hvor relevant et spørgsmål det egentlig er, hun rejser her. For det er faktisk en lidt ejendommelig retsstilling, vi har i Danmark: Vi har en naturbeskyttelseslovgivning, der gælder kystzonen på land, om jeg så må sige, men der findes ingen naturbeskyttelseslovgivning af kystzonen til havs. Den reguleres efter de almindelige regler om kystbeskyttelse osv., altså anliggender, der hører under Trafikministeriet og andre ministerier, som arbejder med dette, og det er egentlig en anomali, som jeg ikke bare kan rette op på her.

Til gengæld kan jeg forsikre fru Aase D. Madsen om, at de store havvindmølleparker, vi bygger, vil ligge langt længere end 300 m ude i vandet. Det er netop det geniale ved det, havde jeg nær sagt: Vi får nogle store, velfungerende vindmølleparker langt væk fra kysten, idet vi har gavn af, at vi har lavvandede havområder forholdsvis tæt på os.

Så jeg tror ikke, det problem, fru Aase D. Madsen rejser, er særlig relevant, men hun rejser faktisk et fundamentalt spørgsmål, som jeg dog vil fraråde at vi går ind i under udvalgsarbejdet, for så forgriber vi os på kollegernes arbejdsområde her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne CO₂-afgifterne på erhvervslivet og de dertil hørende tilbageføringsordninger og erstatte dem med regler om fælles gennemførelse, det såkaldte joint implementation.

Af Hans Christian Schmidt (V), Frank Dahlgaard (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg ville jo være et slemt skarn, hvis jeg ikke anerkendte oppositionspartiernes omsorg for genbrugstanken. For de forslag, vi skal behandle under dette og de følgende punkter på dagsordenen, er alle genbrugsforslag, og vi vil naturligvis gerne diskutere de forslag, også dem, vi ikke kan støtte, og vi er i gang med energireformforhandlinger, hvor netop disse temaer vil indgå.

Vi er i gang med opfølgningen af de beslutninger, der er truffet i Kyoto og i Buenos Aires med hensyn til det internationale klimaarbejde, og vi har et betydeligt regionalt samarbejde om de her spørgsmål, hvor også spørgsmålet om fælles gennemførelse spiller en rolle. Men vi kan ikke støtte forslaget om at afskaffe CO₂-afgifterne på erhvervslivet.

Temaet har været til debat længe. CO₂-afgifterne blev i sin tid gennemført af et flertal uden om den daværende regering, og de har siden været angrebet ved talrige lejligheder.

Tidspunktet for denne genfremsættelse er, synes jeg, meget dårligt valgt, for vi er midt i